

טור' גריידי יפתח

8063542

בן כוכי ועזר

נולד ב- כ"ז באלול תשנ"ה 22.9.1995

התגייס לצה"ל ב- 17.11.2013

שרת בבא"ח 1

נפל ב- כ"א בניסן תשע"ד 21.4.2014

בעת שירותו הצבאי.

גריידי יפתח,

בנם של עזר וכוכי. יפתח נולד בגבעתיים ביום כ"ז באלול התשנ"ה (22.9.1995) בן בכור, אח לתהל.

יפתח התחנך בגבעתיים, בבית הספר היסודי שמעוני והמשיך בלימודיו בתיכון אורט טכניקום, בו סיים את לימודיו עם תעודת בגרות מלאה.

יפתח התגייס לצה"ל ביום 17.11.2013, והתנדב לשירות קרבי בגולני.

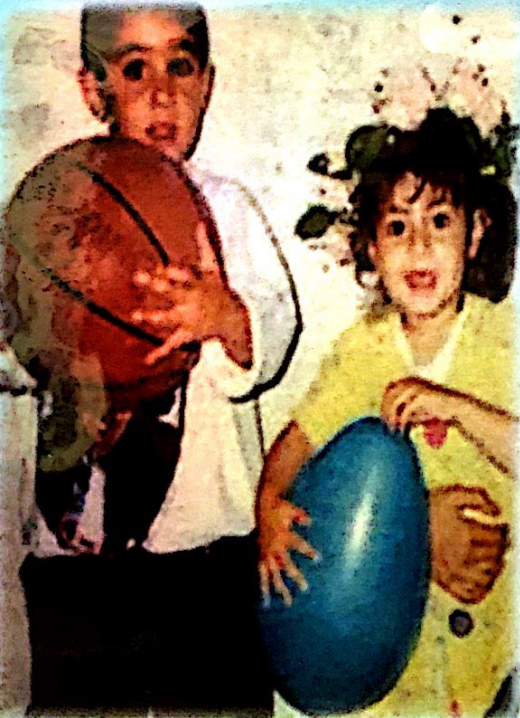
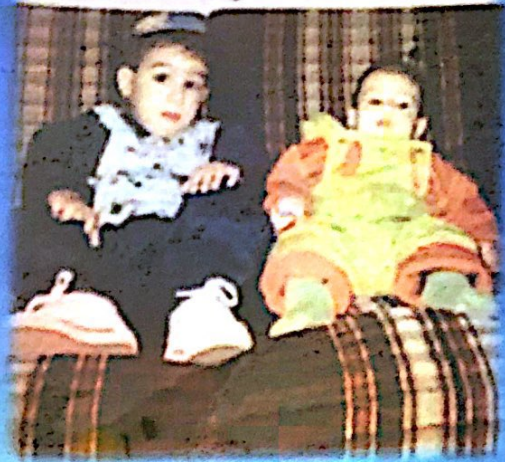
סורי יפתח גריידי נפל באירוע טרגי ביום כ"א בניסן התשע"ד. (21.4.2014)

בן שמונה עשרה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בקרית שאול. הותיר אחריו הורים ואחות.

"יהי זכרו ברוך"

בילדותו

שמעוני גבעתיים

בית ספר היסודי שמעוני גבעתיים בו למד

בית הספר התיכון אורט טכניקום גבעתיים
בו למד, וסיים עם תעודת בגרות מלאה

הבית בו גר

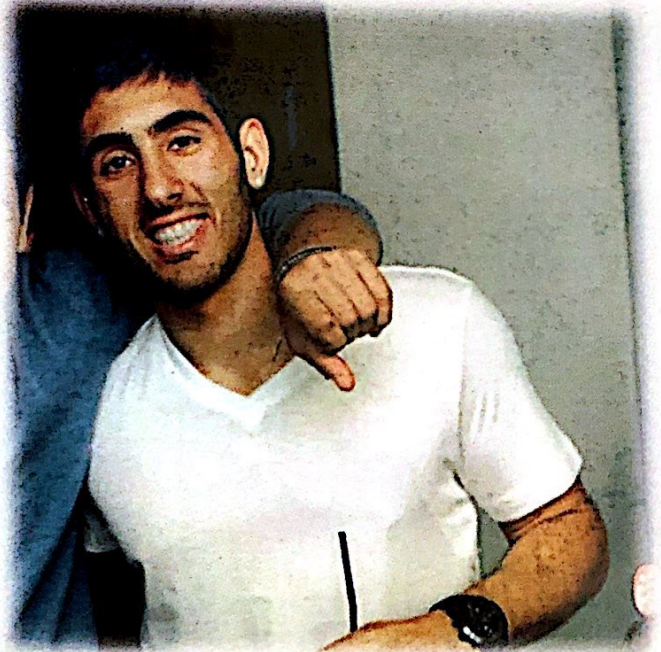
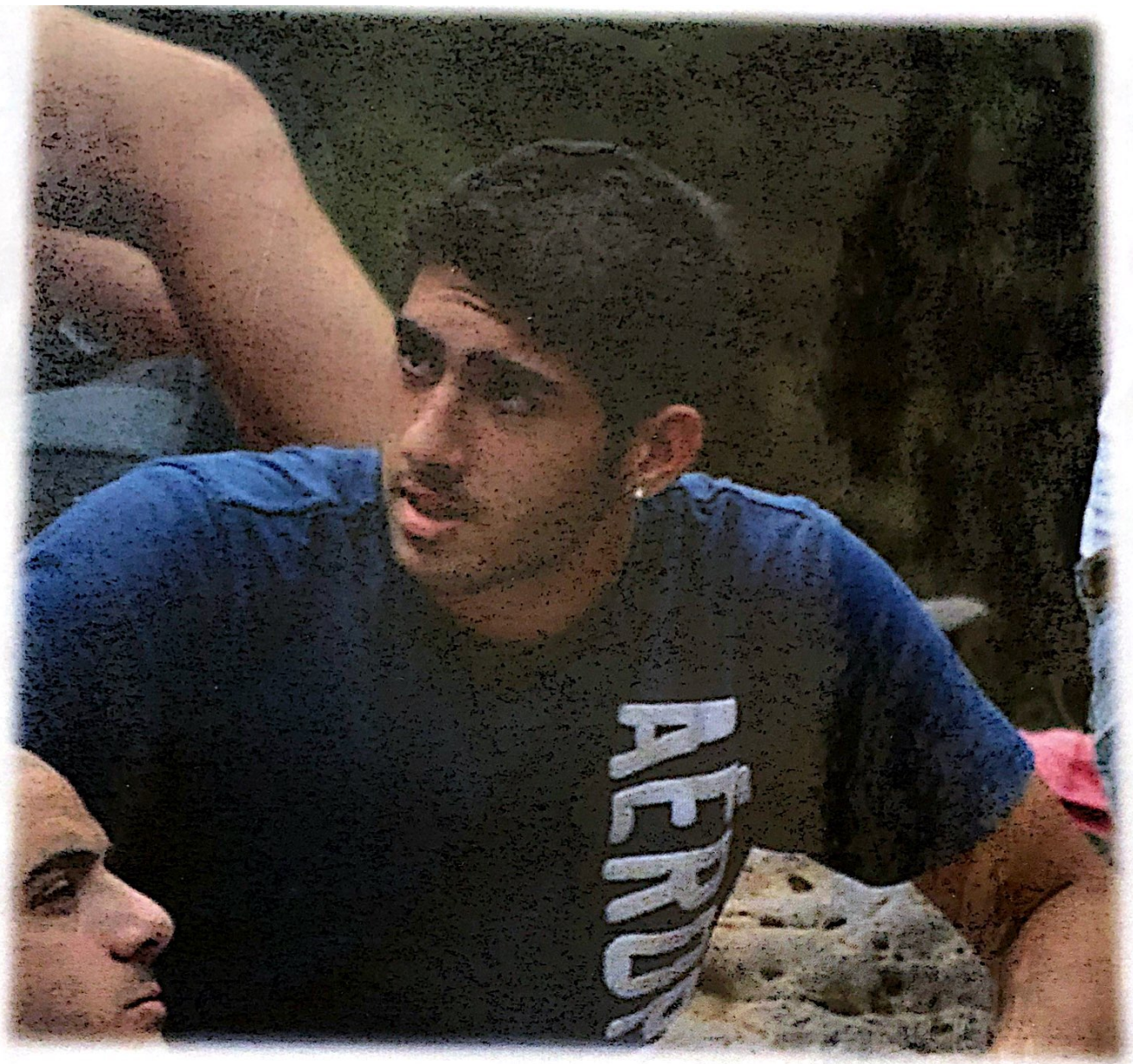

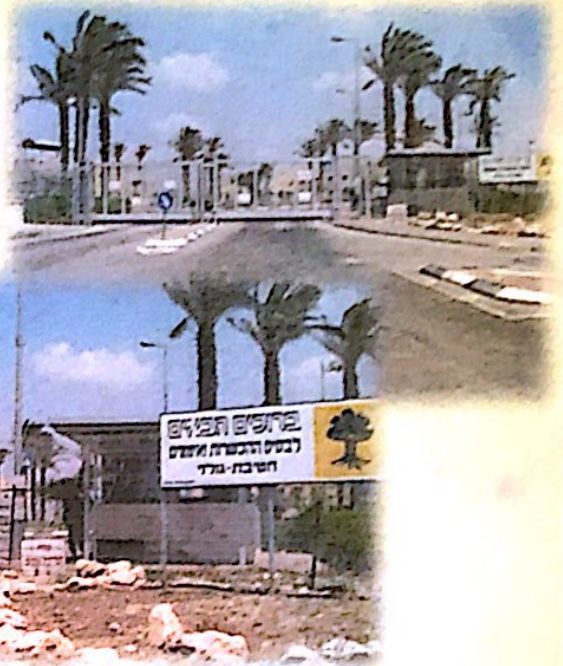
שכונת מגוריו

תחביביו

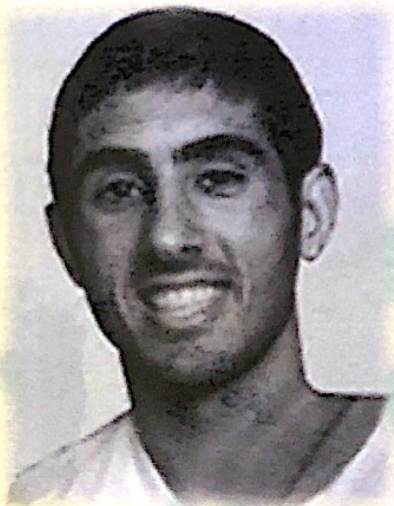
כניסה לבא"ח גולני , בסיס בו יפתח
היה במהלך אימון מתקדם

במהלך מסדר ציוד

חדר מגורים בבא"ח

שטחי אימונים

שירותו הצבאי

לוחם בגורלני, יוצא לבלות עם חברי. יוצא לבלות עם חברי. יוצא לבלות עם חברי.

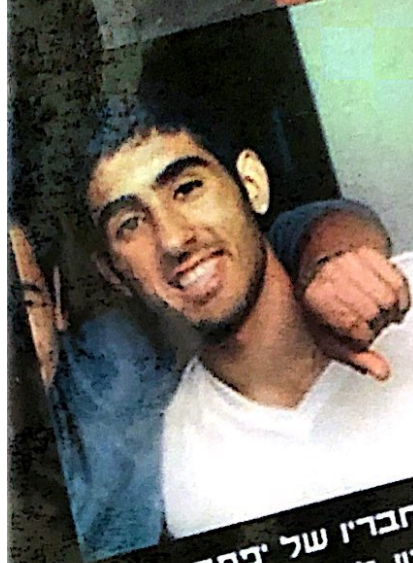
זה בגמד עם סכין בלב

"הבן שלי בסך הכל הלך לבנות"

זה יכול לקרות גם לכם

הצעירה שיפתח הני עליה "קשה להגיד שאין לי תחושת אשמה"

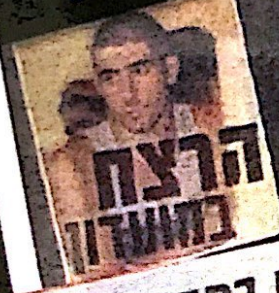
יפתח נרצח במועדון

תהל בת ה-16 סופדת: "אח שלי, תמיד היית המוצלח של המשפחה, תמיד פתרת דברים בדיבורים ולא באלימות ודווקא לך זה קרה"

ברקות האחרונות של ח"י ניסו חבריו של יפתח גרידי. שנרצח בקטטה שהחלה במועדון להציל את ח"י. הוא בא אל" ואמר: "דקרו אותי" שיחוד חברו מתן. הנועמו אותו וניסו לעצור את הדם. הדקירה בלב ניצחה. • מילותיו האחרונות של יפתח: "תעזבו אותי"

"אני רוצה את אח שלי בחזרה"

יפתח גרידי, המחס שנרצח במועדון. הובא לתחנות • הצעירה שסביבה התמכחה הקטטה: "קשה כומר שאין תחושת אשמה אבל יפתח פשוט זסם הורחם חוסר"

אנחנו חיים בחברה שבה כל אחד יכול לפתוח יום אחד את הדלת ולגלות שהילד שהוא גידל באהבה נרצח בדקירת סכין - בלי שום סיבה. במדינה שלנו רוצחים בגלל כלום

זה יכול לקרות גם לכם

הלב צועק וזועק: די, די, די. כואב לשמוע על עוד משפחה שמצטרפת למעגל השכול, ועל עוד ילד שבסקר הכל יצא לבלות במועדון – ונרצח בלי שום סיבה.

כששמעתי על הרצח של יפתח גריידי, נקדעתי מבכנים. זה התזויר אותי האהרה לאותו רגע נורא שבו דפקו על הדלת שלי והודיעו לי שאורגיל, שהיה אז רק בן 16, נרצח בדקירות סכין. ישר חשבתי על ההורים של יפתח, על האחים שלו, שהחיים שלהם נעצרו בבת אחת. כמו החיים שלי, גם החיים שלהם יתחלקו מהיום לשניים: עד הרצח, ואחרי הרצח.

אילו הייתי חושבת שאפשר לזעזע את חברי הכ"ס שלנו ולגרום להם לפעול, הייתי עומדת עכשיו עם שלטים ומפגינה נגד האלימות המשתוללת – סכין בכיס, וכל ויכוח קטן הופך לקטטה שעלולה להסתיים בדקירה קטלנית. איך הגענו למצב הזה? אנשים קוראים בעיתון על דקירות כאלו וחושבים שזה לא נוגע אליהם – אבל חשוב לי לומר להם שזה יכול להגיע לכל משפחה, לכל בית, לכל סלון.

אנחנו חיים בחברה שבה כל אחד יכול לפתוח יום אחד את הדלת ולגלות שהילד שהוא גידל באהבה נרצח בדקירת סכין – בלי שום סיבה. במדינה שלנו רוצחים בגלל כלום

לצערנו, אנחנו חיים בחברה שבה כל אחד יכול לפתוח יום אחד את הדלת ולגלות שהילד שהוא גידל באהבה נרצח בדקירת סכין – בלי שום סיבה. במדינה שלנו רוצחים בגלל כלום.

בזמן המשפט של הרוצחים של אורגיל נחשפתי להנהגות של מערכת החוק והמשפט בישראל וראיתי את כל הטריקים של עורכי הדין. ראיתי את חוזמים על עסקת טיעון מבישה עם אחד הרוצחים ונאלצתי לערוך לבית המשפט העליון. גם במקרה של יפתח אני יכולה לדמיין איך בבוא היום, כשיגיש כתב האישום, יישלמו כל הפלפולים המשפטיים, ועורך הדין יטען שהרוצח בכלל לא התכוון לרצוח, וסתם במקרה שלף סכין. אבל בית המשפט צריך להעביר מסר תקיף: כל מי שיוצא מהבית עם סכין, וכל מי ששולף סכין ונועץ אותה בגופו של אדם, אותה הוא רוצח.

"הבן שלי בסך הכל הלך לבלות"

בילוי תמים נגמר באסון • יפתח גריידי, חייל בן 18 מגבעתיים, נדקר לחוות מחוץ למועדון ברעננה בתגרה בין שתי קבוצות בליינים • המשטרה תבדוק: מדוע הוציאו המאבטחים את שני הצדדים יחד מהמועדון?

נצחית יעקב יעקב כהן

שוב רצח מיותר בסוף בילוי קבוצת בליינים שהתפתחה בסוף המועדון ברחובות. חייל בן 18 מת במספר דקות, יחד עם חברו. הישיר פוטנציאל להיות שייך בפינת המועדון על ידי המאבטחים, כראשונה של מספר ימים. זהו נכסם כמקרה ראשון של אסון כזה.

נצחית יעקב יעקב כהן

למשפחה ברמה אחרת. יפתח גריידי, חייל בן 18 מגבעתיים, נדקר לחוות מחוץ למועדון ברעננה בתגרה בין שתי קבוצות בליינים. המשטרה תבדוק: מדוע הוציאו המאבטחים את שני הצדדים יחד מהמועדון?

"בחר איכותי שלא חיפש חריבות"

עם הפריסטים על מתח של יפתח גריידי הניער רבים מחבריו אל בית איבו נגבעתיים כשהם מתקשים לקבל את הכשרה ומידה בין הדברים היו גם כמה מאלה שכיילו אותו במועדון ברעננה כעבור תג העירייה. "הרצח דקר את יפתח פעמיים, בכסך ומהנה. היה לו מבט של רוצח בעיניים. לא הגיע לי למחלל ככה. מה בסקר הכל רצחתי לבלות?" תבי ארז הרגיש כי "הרצח הגיע בשיחה כדי לרצח. יפתח היה בחדר איכותי שלא חיפש חריבות. הוא בחר עם ערכים שהיה לוחם קרבי כבח"ל ולא כוח שמחפש בלאגנים". גורם במשטרה המקורב להקדיה מסר כי תדור של החייל העבירו כיר סודת על המאבטחים במועדון שלא הועילו את המשטרה מוקדם יותר. לדברי אמו של גריידי, "זהו צריך להמין משטרה כבד בשלב הראשון. זהו שלף הלך בסקר הכל לבלות, ואם היו סומנים משטרה אולי כל זה היה נמנע והילך שלי היה עדיין בחיים". השרות הפסיכולוגי של עיריית גבעתיים כשהוא של ראש העירייה דן קוניג, התגייסו אתמול לעזור למשפחה ולהכריז ופתחו את שערי

הבחור הוא תמיד היה ילד נקסיים, חברתי מאוד, פעיל בכדורסל וגם בצעירים. כל החברה שלו חברה סדר ביום. ההורים מתקשים לקבל וכולנו מנסים לעשות אותם אבל העיר גבתיים כולה באכל גורל. יפתח היה בחדר ארזב וזה בחללם היה מוות מיותר. אסור שיקרה".

גורם במשטרה אמר ל"ישראל היום": "זו עתה גורלה של המדינה. במקום להמין משטרה הם בחרו להוציא את הרוצח מהמועדון, הרצח היה בלתי נמנע".

נצחית יעקב יעקב כהן

תהל גריידי (16) אחותו של יפתח

יפתחי, איך אני יכולה להתמודד עם זה שאינ לי יותר אח?

אני לא יודעת איך הנהגת לטוב הנהגה. שאני צריכה לכתוב על חשבון ושיעורית. אין אפשר כלל לכתוב את כל החיים שלי איך תמיד היית המוצלח במשפחה. בכל מה שבישית תמיד הצלחתי. ואני חכמת אדם כשהייתם קטנים ואמא הייתה מענישה אותנו ושלף חזק איתנו גורלה. חייל דומקום על הקירות כמו שהכל לרבה זה היה עובד של שפה סודית סדר אמרנו רבנו. תמיד היית הנוחה שלי. תמיד כשנשמעת היה שדה לי או כשנשמעת היה סכין לי, הייתי קוראת לך. תמיד כשהיית רואים אותנו כילדים היו מציקים לי יותר, את אחות של המוח. ובעשירי ויבית אחת אליו כל הלסת לו, ואז שילי למה הלסת זה

חבריו של יפתח מספרים על מקרה:

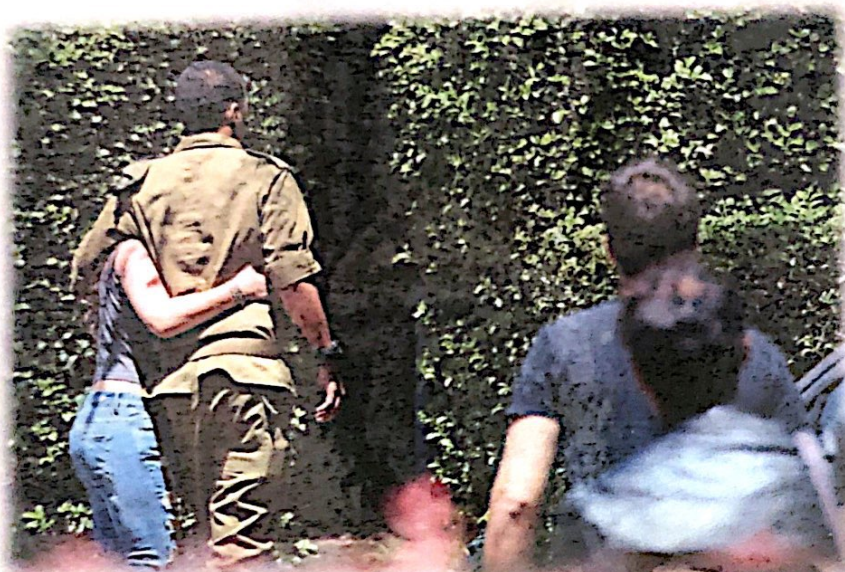
"יצאנו לבר ברעננה, הכל היה בסדר ושגרתנו, כמו כל ערב", תיאר מתן, חברו של יפתח, בריאיון לתכנית 'בוקר טוב ישראל' בגלי צה"ל. "יפתח שתה, אבל היה נורמטיבי לגמרי ולא היה שיכור. היה בראש טוב, חייך וצחק, כל הערב היה רגוע. יצאנו עם בנות מהעיר שלנו, מגבעתיים, שלכולן יש חבר, הם ניסו להתחיל איתן ואמרנו להם: 'תשמעו, זה לא מתאים, לכולן יש חבר והן לא מעוניינות'. תוך זמן קצר התחילה במקום קטטה - והסלקטורים במקום הגיעו מיד והפרידו אבל דבר לא עזר. הם התחילו לזרוק עלינו כיסאות, לשלוח ידיים, להתפרע עם אגרופים", שחזר. "התחילה מהומה שנגמרה תוך דקה - המאבטחים הוציאו את כל מי שהיה מעורב בקטטה החוצה, להרוג אחד את השני. תריבו ותעשו מה שאתם רוצים אחד לשני, רק לא בתוך המועדון. אחד הגערים נכנס למטבח של הבר, הוציא משם סוג של דוקרן גדול מאוד, ואז הגיע ודקר את יפתח ישר בחזה, בלב. יפתח הצליח ללכת כמה צעדים, הגיע אל"י ואמר לי 'דקרו אותי, דקרו אותי, התחלתי לרוץ, נבהלתי, התקשרתי לאמבולנס ולמשטרה הם ניסו להחיות אותו, אבל הוא כבר היה גמור. הם אמרו לי שהוא היה חי במשך 10 דקות אחרי הדקירה. בזמן הזה הוא היה בהכרה ודיבר, כשאחד החברים ניגש אליו ולחץ עם היד שלו על גופו כדי לעצור את הדם תוך כדי ההנשמה והוא אמר: 'תעזבו אותי, תעזבו אותי'. אלה היו מילותיו האחרונות"

אני וחברותיי נקלענו לסיטואציה לא נעימה", אנשים לא מבינים מה זה 'לא', ככה זה התחיל. הם (חבריה) זיהו את המצוקה שלי, ראו שאני לא מצליחה להתמודד עם זה לבד. בדרך כלל זה לא מגיע לשלב כזה - כשרואים שאין עניין, ממשיכים הלאה. החברים שלי קירבו אותי אליהם והבחורים שדיברו איתנו שמו לב לזה והתחילה מהומה, דחיפה פה ושם, וזהו. זה מצב שלא מכינים אותך מראש בבית הספר איך להתמודד אתו". קשה להגיד שאין תחושות אשמה", הודתה הנערה, "אבל יפתח נפל לידיים שלהם. כואב לדעת שזו הסיבה. ראיתי הכול לצערי, אלה תמונות שלא יעברו עוד הרבה זמן. אנחנו שכבה שאחד עם השני מהגן. גדלנו אתו, אנחנו בשכונה שלו. הצבא כביכול פיזר אותנו, אבל אנו אחד עם השני כל סוף שבוע." על ערב החג שנגמר באירוע האלימות הקטלני אמרה: רצינו לשבת לראות אחד את השני, וזה מה שקרה. דקה לפני הוא אמר לי, 'יש יותר טוב מזה? כולנו כאן ביחד, אין יותר טוב' ואמרתי לו, 'אתה צודק, אין יותר טוב'. הוא אמר לי, 'התגעעתי, כיף לראות את כולם'. חבל שהגענו למצב הזה. צריך לשים לב ולא לשתוק יותר, ואני יודעת שמי שלא חווה דבר כזה ממשיך לדפדף הלאה עד שזה מגיע אליו. כשזה פוגע בך, אתה לא יודע איך לקום."

בזרכו
האחרונה

יפתח גר
בו בוכי ועזר
בגבעתיים
22.8.1995
שירותו
21.4.2014
תנצב"ה

איתכם
באללם
לחיים

בחיך ובמותך יצדת
בנהיגות שקטה

יפתח גריידי ז"ל

1995-2014

הרמתי ידיים לשמיים,
זע קרה
 יצאה לי מהחזה
 ואז הבנתי שיפתח איננו

1 "אני רואה שכולם בוכים ואני לא מבינה למה אני לא בוכת. כשיצאנו החוצה, הגיע הסוויץ: הרמתי ידיים לשמיים, והזע עקה שיצאה לי מהחזה הייתה כל כך עוצמתית, שאני בטוחה שהיא פתחה שערי שמיים. ואז הבנתי. הבנתי שיפתח איננו.
 כחודשיים אחרי שהחיל יפתח גרידי נרצח בדקדוק במעוררן נר-עננה, אמו מוכי מדברת לראשונה. על הלילה הנודא שבו קמה בבהלה כי הדגישה שמשדו קרה, על המראה של בנה שוכב קר, ללא רוח חיים, על פחד מהסדר טיעון שיקל על רוצחיו ועל הפעילות למען מיגור האלימות בחברה.
 "זה היה בערב חג פסח שני", היא מספרת. "רצינו לתפוס את כל הדיכונים במשפחה, אז הכל היה מאוד אינטנסיבי. בעשר בלילה יפתח חור מארוחה עם אבא שלו ונכנס לחמש דקות. אני ישבתי בסלון וצפיתי בטלוויזיה. הוא יצא בשונג. אמרתי לו: 'מאמ, רבר איתי'. והוא אמר לי: 'אמא, אני אדבר איתך כשאחזור'. אלו היו מילותי האחרונות אליי. וזה כבר לא חזר."
 היא ידעה שמשדו רע קרה. "הרגשתי את יפתח מהיום שגולה תמיד היה לנו קשר מאוד חזק. אם הוא היה מרגיש לא טוב, או מצונן, הייתי גם אני פתאום מצוננת. כשלוש לפנות בוקר התעוררתי בבהלה, מכר סה ידעה. לא שייכתי את זה למשדו מסוים וחזרתי לישון, ואז, כ-12:30, קיבלתי שיחה מחבר שלי: דקדק את יפתח. תיסעו מהר לבית חולים

מאיר. תהלי, אחותו של יפתח, הייתה למטה, בכניסה לבניין, ושמעתי אחתה צרחת. יודתי אליה וחיכינו שעזה אביו של יפתח, גייע. נסענו במהירות לבית החולים וכשהגענו, כל החברים שלו היו שם, בוכים, מתפללים. לא הבנתי מה קורה, ואז הרופא הגיע ובישר לי שיפתח איבד המוח דם ולא החזיק מעמד.
 "עזר התיישב, החוויר כולו, ואני ביקשתי מהרופאים שיביאו לנו סוכר ומים כדי להירגע. אחר כך יצאנו החוצה. בחוץ אני רואה שכולם בוכים ואני לא מבינה למה אני לא בוכת. ביקשתי לראות אותו. זה היה מראה לא קל לראות את הילד שלך ללא רוח חיים, שוכב ככה קר. בגלל החיבור החזק כל כך שיש לי עם יפתח, נפרדתי ממנו בדרך שלי, בלי יותר מדי מילים. כשיצאנו החוצה ראינו את כל גבעתיים מחוץ לבית החולים, ואז הגיע הסוויץ. יצאתי החוצה, הרמתי ידיים לשמיים, והזעקה שיצאה לי מהחזה הייתה כל כך עוצמתית, שאני בטוחה שהיא פתחה שערי שמיים. ואז הבנתי. הבנתי שיפתח איננו.
 "היה לי חשוב ללכת לזירה, להרגיש אותו", מספרת האמא. "ביקשתי מהשוטרים, אבל הם סירבו. הם ראו לי. בסוף הם הסכימו, ובבוקר כמה שעות לאחר הרצח, הגעתי למקום שבו תמו חיון של יפתח. ביקשתי מהשוטר שיראה לי בדיוק איפה הוא שכב. הם אפילו לא התייבשו. היו שם כמויות אדירות של דם. כשחזרתי הביתה הסתכלתי על הדיהחים בטלוויזיה ואמרתי שזה לא יכול להיות, הסיפור הזה של מישדו אחת לא יכול להיות שזה קרה לבן שלי, הוא כזה שקט ותמים, טהור, חברותי, רק אמר שלום וכבש את ליבך. הוא תמיד היה מגשר בריבים, שואף לשלום, לא אהב לריב, לא כעס אף פעם, היה לו פתיל מאוד ארוך. עשו לו לינץ."

כמו שאני מכירה את יפתח, הוא לא היה שייך לסיפור הזה. הוא לא זה שהגן על הבהוזה, הוא לא היה חלק מהקטטה.
 החשש הגדול ביותר שלה הוא שהנאשמים ברצח לא ישלמו את המחיר, שכמו למקרים רבים אחרים, יסגרו עימם הסדר טיעון מקי-לים. היא לא מופתעת מכך שהנאשמים מכחישים את המיזחס להם. לטענתה, אין היום במדינה אף אחד שפושע ומודה. יחד עם חבריו של יפתח וקבוצה של תושבי גבעתיים היא מתכוונת להילחם באפשרות הזאת. יריית הפתיחה לפעילותם נרתה בשבוע שעבר בעצרת ענק נגד האלימות שבערכה בגבעתיים ואליה הגיעו כ-8,000 איש. מאז המקרה כל גבעתיים איתנו. מהכאב של כולם החל להיכנות משהו. חברים של יפתח, שש אמנות שאני מכירה ואנשים אחרים החלו להציע רעיונות כיצד למגר את האלימות הזאת. האנשים האלה נתנים לנו המון אהבה וכוח, ועל זה אני אומרת תודה. אני נפגשת עם אנשים, מדברת איתם ושומעת בכל מקום שהחברה זועקת לשינוי. כולם רוצים שינוי.

"אני יודעת שהאפשרות להסדר טיעון קיימת, אבל אנחנו נעשה הכל כדי שזה לא יקרה כי אז איפה יהיה גורם ההרתעה? הרי למחרת נשמע על עוד רצח. אני רוצה שהנאשמים ישלמו על מה שהם עשו, שהרוצחים הללו יישבו שנים רבות בכלא. הם גם צריכים לעשות תיקון ולהודות במה שעשו. אנחנו מתכוונים להקים עמותה שתשמש גם להנצחה וגם לשינוי החוק שאינו מתחשב מספיק בקורבנות. אני רוצה שאנשים יתבוננו במעשים שלהם, יעשו דין וחשבון לעצמם, יעצרו פעם בכמה זמן ויחשבו מה הם יכולים לשפר בעצמם ובסביבה שלהם. שפשוט יהיה פה יותר טוב", היא אומרת.
 כיצד היא שורדת? "לבן אדם יש כוח פנימי שהוא לא מדע אלוו הוא אפילו לא משתמש במאית האוח ממנו. החיים מניעים, ויש לי עוד ילדה שאני צריכה לדאוג לה. אני הולכת עם הכאב, אני באה הביתה ובוכה ומתפרצת. הוא חסר, ואני מתגעגעת לנכחות שלו בבית, לשיחות שלנו. אני מאוד מתגעגעת."

חייל של גולני

חייל של גולני, הוא אדם,
בו תמצא שמחה ועצב, אושר, יגון, פחד ובטחון
על גבו עם אפוד, ישא נטל חששות, תקוות, מעשים, רגשות
הוא פרט, הוא יחוד, הוא עולם ומלואו
הוא אדם!

חייל של גולני, הוא חבר, עמית ורע.
ישמע שיחתך, כאבך הוא יבין.
שומר אחיו - ראשון לעזור.
יתן יד ומזור, בדרכים, בקרבות, תמיד לידך, ידידך.
חייל של גולני הוא פרט בכיתה לוחמים
אתם יצעדו, יעבורו בהרים, בגאיות, בשבילים.
יפרוץ, יסתער, יכבוש יעצים.
אתם יטלטל באזרי הדוהר, יעלה למרומים במסוק מטהר.
אתם ישא חברים הפצוע, כי כוחו בצוות, באחוות הלוחם.

חייל של גולני הוא אחד!
אותו בפלוגה ראית, בתדריך המ"פ, לידך הוא ישב.
בקרב חלף, דילג על סלע, סביבו הקליעים שרקו ביעף.
באויב הוא הלם, השוכב זה הנער,
בכל כוחותיו ונישקו, לא דאג, לא חשש, לא פחד, הוא ידע -
לצידו לוחמים כל אנשי פלוגתו.
חייל של גולני, הוא לוחם מהגדוד
בחרמון, ברמה, בבקעה ובהר

עת מחנה אוהלים יוקם על גבעה, סימלו הוא יציב במרכז הרחבה.
זהו אות וסימן, להכרז, להודיע!
כי יש לו מ"כ, מ"פ, סמל ומג"ד והרבה רובאים כמותו,
כל אחד הוא חייל עם תפקיד ודרגה
וכולם יחדיו, הם גדודו.

חייל של גולני, הוא אתה! אני וגם הוא
בגאון ושא כומתה חומה ותג על שרוול עם עץ החטיבה.
חייל של גולני זה אדם, זה ידיד, זה פרט, אחד הלוחם
מלחמת האומה
כשאויב מאיים ומפתיע, מולדת מעמיד בסכנה.
מולו יתייצב החייל האחד של גולני ואיתו תעמוד גם כל
ה ח ט י ב ה !!

כתבה מתוך עיתון ידיעות אחרונות

אז מה זה רצח?

אביו של יפתח גריידי ז"ל לא מסוגל להבין את העסקה המתגבשת בין המדינה לעבריין שדקר למוות את בנו • בית המשפט קבע: מדובר בדקירה אחת בלבד, אי אפשר להוכיח רצח בכוונה תחילה • המשמעות: הדוקר, בן גניש, יורשע בסעיף של הריגה בלבד – ויחמוק ממאסר עולם • "הבן שלנו לא איתנו", זועם האב, "מה זה משנה אם נדקר פעם אחת או אלף?" • כמה שווים חייו של חייל קרבי שנרצח במהלך בילוי תמים במועדון?

חי המועדון, כאשר גריידי ביקש לחזור פנימה הוא נתקל לדוע מולו בגניש, שהחזיק סכין גדולה באורך 20 ס"מ שלקח ללא רשות ממטבח המועדון, לפי כתב האישום, לאחר שגניש נכשל בניסיון לרדוד את אר, הוא ראה את גריידי ודקר אותו למוות. הסכין נגעצה בקרבת הגוף של גריידי באזור הצלע ה-6 כשהיא פוגעת בערוק ראשי נריאח ותכבה גניש טען להגנתו, כי לא התכוון לרדוד למוות את גריידי ולמעשה כל הריב שלו היה עם ר, אך לפתע לאחר שנכשל בניסיון לרדוד את ר, גריידי נדחף על הסכין שהחזיק.

נציגת הפרקליטות, עיר קרן וקסלה נאבקה לאורך כל המשפט להביא להרשעה של בן גניש ברצח ושל מני רבש בהריגה. במהלך עדותו של גניש אמרה לו עיר וקסלה: "לא תאונה, אתה פשוט דקרת אותו והלכת".

קלדרון הודיע באי מניעת פשע ונידון לעבודות שירות. רבש וזהב מריגה הודיעו באי מניעת פשע ושיש מהלכי משפט ונידון ל-15 חודשי מאסר.

לאחר שכל העדויות בתים המתיימ, השופטים וחי אמורים לכתוב הברית רין בעניינו של גניש, הם הציעו לברדים להגיע להסדר לפני שיסגרו הברית רין מתיימ.

דוברת פרקליטות מחוז המרכז אמרה "הפרקליטות אינה מתייחסת למשא ומתן עם סגנונים ככל שזה אכן מתקיים".

פרקליטו של גניש, עיר ירוח הלוי, סירב לה גיב לנושא.

לרצח ככוונה תחילה (ראה מסגרת בעמוד 3). אילו החוק היה משתנה ניתן היה להרשיע את גניש ברצח מדרגה שנייה, ולא היה צורך לשקול הרשעתו כעבירת הריגה הקלה בהרבה מבחינת החוק. המוות המזועזע של גריידי התרחש כאשר חבדה של בני טובים, חילים וחילות בחופשת סוף שבוע מגבעתיים, כולם בני שבט הצופים, הגיעה לכילוי במועדון ה"שש" ברעננה, באפריל 2014. אלא שהחברת בני הטובים מגבעתיים לא ידעה שבמועדון, שנחשב למועדון מהוגן, מתארחת רדך קבע חבורה של עבריינים מאחד השוון שאין גנבים, כך לפי אחת העדויות בתיק, מקבר לת אלכזהול חופשי מאנשי המועדון.

כשלב מסוים נצמד ונטפל שי קלדרון, אחד מחברות העבריינים של בן גניש וכן ורדו מני רבוש, לצעידה מהחבורה שהגיעה מגבעתיים. כאשר החבורה החברותיה ביקשו שיפסיקו קלדרון הגיב כועס ובקללות ר' חבדו של גריידי ושל הצעירה, נעצר בין החבורה לקלדרון ונחצץ ביניהם מבלי לעשות דבר, בניסיון לסייע.

גניש שכלל לא היה מעורב באירוע, מדה לה חערב כשהוא חופש את ר' וגורדו אחת מהמקום ונחצץ חשוד צועק עליו "למה אתם מתעסקים איתי". החפתחה קטטה גדולה בין חברת גניש, רבוש וקלדרון לבין הצעירים מגבעתיים, שביקשו להגן על עצמם.

במהלך הקטטה חכו אלו את אלו ועפו גם כסאות. גריידי נפצע באפו ונגרד החוצה על ידי מאבט

הפרקליטות הסכימה להרשעת גניש בהריגה ולא ברצח לאחר שהרכיב השופטים הדין בתיק, בראשות השופט מנחם פינקלשטיין, רבו כי דקר רה אחת הגורמת למותו של אדם, כמו במקרה של גריידי, אינה מהווה הוכחה לכוונת רצח אלא איש ראיות נוספות לגבי הכוונה.

ידיעות אחרונות, 22.4.2014

אביו של יפתח, עוד גריידי, אמר אתמול: "את מה שאני חושב על המשפט אני בטוח. בפרקליטות עשו כל מה שישלנו, אבל אני לא מבין מה זה משנה דקירה אחת או אלף הריבן שלנו כבר לא איתנו. אם זה לא רצח אז מה זה רצח? אני בכלל לא מבין את ההתלבטות הרי הנאשם מודה".

מזה מספר שנים קיימת כוונה לשנות את החוק

יורם ירקוני

ייתכן ותקו הרצח האבארי ומעורר החלחלה של לוחם גולני יפתח גריידי (18), שני דקר למוות בזמן בילוי עם חבריו במועדון הישישי ברעננה, בידי העבריינים בן גניש (25), עומד להסתיים בהסדר: זיכוי של גניש מרצח והרשעתו בהריגה בלבד.

מאז ביקשו השופטים מהצדדים בתיק, כבר לפני חמישה חודשים, לשבת למשא ומתן, נפגשו הפרקליטות ופרקליטו של גניש מספר פעמים. פרקליטו של גניש, עיר ירוח הלוי, אמר בעבר בבית המשפט, כי הוא מוכן להשיג מטענת ההגנה של לקוח שהדקירה נגרמה אגב תאונה, כדי לקדם את המשא ומתן בו יודה גניש בהריגה.

לא ידוע אם ההסדר יכלול גם עונשים וק רוב לוודאי שיכלול שניינים בעבודות כתב האישום. מעבר לכך, הפרקליטות תשאף לה גיע לענישה של לפחות 20 שנות מאסר מצד ההגנה בתיקים מסוג זה מבקשים בדרך כלל ענישה ברמה בינונית של מעל 10 שנות מאסר מי שביקע בסופו של דבר את העניש היו השופטים בתיק.

ביום חמישי הבא יתכנסו הצדדים בבית המשפט המחוזי בלוד ויצטרפו להצגת את תוצאות המשא ומתן, ייתכן והצדדים יבקשו עוד זמן, או ויריעו שלא הגיבו בינתיים להסכמה.